

Aurul prea divizat devine inkandescent într'un caz
pau de raz hydrogenă, când se încălzesc la 50°.

Are ca și platinul, argintul, fierul, etc., proprieta-
tea de a se suda asupra lui însuși fără a se topi mai în-
tâi. Dacă, după ce s'a precipitat din soluțiile sale prin
feră, se spală să se comprime tare ca o presă hidraulică,
dobândesc aderență, și produce o masă dură și
maleabilă ce se poate forța, lamina și trage în fire.

Comprimând și bătând ca ciocanul o amestecătură de
aur și de argintă pâlbură, se produce, după D. Fournet,
un diamant care ar fi ca nenăscuț a se dobândi prin to-
pirea acestor două metale.

Aurul este unul din metalele cele mai puțin alte-
rabile ce se cunosk. Resistă la acțiunea aerului, a oxigen-
ului, a apei, a acidilor sulfurici, azotici și chlorhidrici.
Dar acidul selenic îl atacă transformându-se în acidul se-
lenios.

Acidul azotic, amestecat cu acidi chlorhidrici, iod-
hidrici, bromhidrici, etc., formează unele rețete care di-
solvă aurul transformându-l în clorură, iodură și bro-
mură.

Aurul este iarăși dizolvat prin amestecătură de acidi
chlorhidrici cu cei-l-alți acidi, precum acidi chromici,
selenici, etc., ce pot deșura clor și acidul chlorhy-
dric.

În comerț, se dizolvă aurul într'o apă regală for-
mată de 1 p. de acid azotic și de 4 p. de acid chlor-
hidric.

Alcali nu atacă aurul nici pe cale uscată nici pe cale
umedă; ca toate acestea, când se încălzesc ca acest
metal în contactul aerului, atunci se constată o absorp-
țiune de oxigen și formațiunea unui aurului alcalin.

Aurul nu este atacat prin cloratul de potas; după
D. Tennant, nitru în topire ar lăsa asupra aurului.

Carbonul, sulful și seleniumul nu exercită nici o ac-
țiune asupra aurului, chiar s'ar influența căldură cea mai
înaltă.

Aurul nu se încide prin acidul sulfuric.